

Apolinář

Mandrage

Doufám, že je to jen dočasná fáze
Životní cesty mojí
Koukám přes mříže u Apolináře
Přeji si, ať co nejrychleji zkorodují
Zkoumám svou neobjevenou, nepochopenou
Duši mou
Ani tvou, ani tvou, ani tu tvojí

Hledám cestu k ní, stejně jako ty

Důvody, proč to tak máme, nejsou známé
Možná díky Bohu
Někdy je lehčí vzít kámen až do výšky ramen
Hodit ho na jinou osobu
Ať letí
Ať letí

Vstávám brzy ráno a pláču nad existencí svojí
Jsem sám, ale mám tučet protihráčů
Miluju tu vůni po boji
Zírám na oblohu rád, přestal jsem si lhát
Jsem kandidát na stacionář
Chci zpátky šťastnou tvář

Hledám cestu k ní

Důvody, proč to tak máme, nejsou známé,
Možná díky Bohu
Někdy je lehčí vzít kámen až do výšky ramen
Hodit ho na jinou osobu

Důvody, proč to tak máme, nejsou známé,
Možná díky Bohu
Někdy je lehčí vzít kámen až do výšky ramen
Hodit ho na jinou osobu

Já teď procházím zvláštním obdobím
A nebo to období prochází hlavou mojí
Před ničím se neskloním
Ačkoli bojovým uměním v zásadě nerozumím
A tak atak odrazím, tiše se odplazím
Abych si našel svou tajnou skrýš
Tam budu jen já, nikdo nedovolá se mi
Máma, táta, ségra, ani má kapela

Důvody, proč to tak máme, nejsou známé,
Možná díky Bohu
Někdy je lehčí vzít kámen až do výšky ramen
Hodit ho na jinou osobu
Ať letí
Ať letí
Ať letí
Ať letí